

1
Lo just pel peccador

Comedia ab un acte y en vers
original del jove

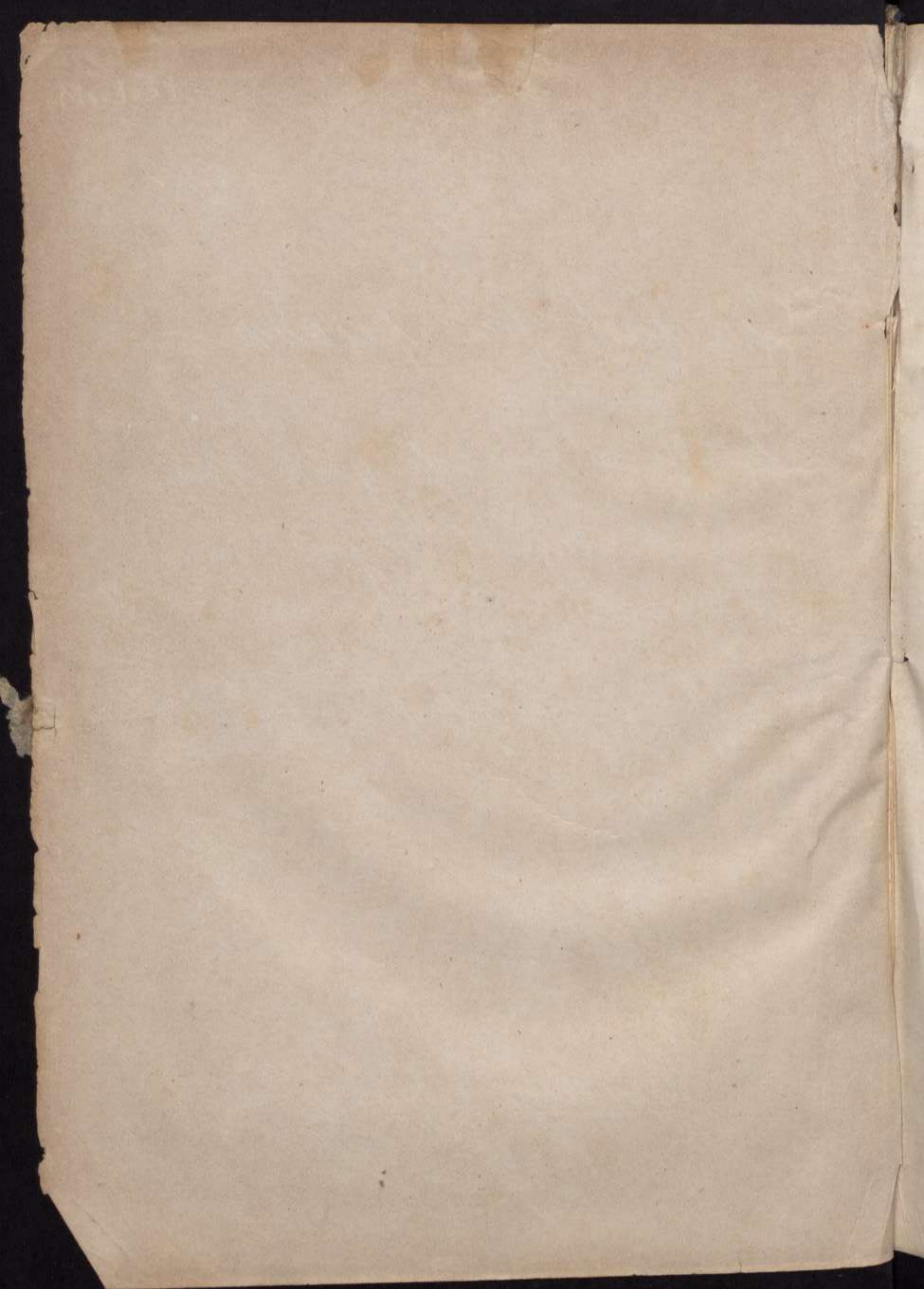
en

Francesch Coll

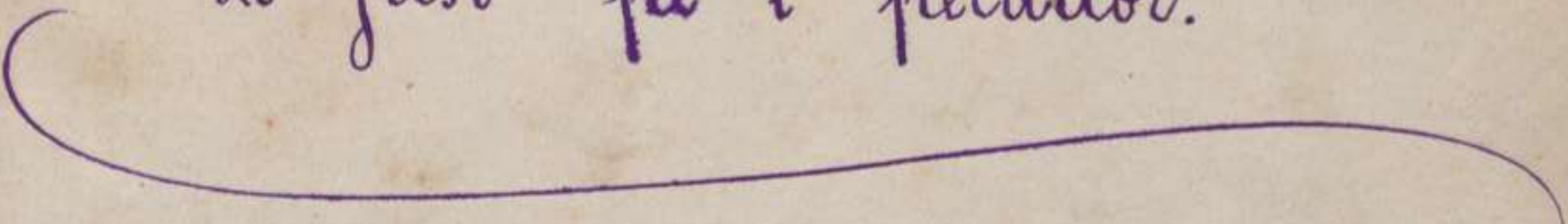
329.

Barcelona

Lo just pe 'l pecador.

Handwritten text, possibly a signature or date, which is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

Repart.

Pepeta.

Genjo Agnaci.

Rafel.

Bisco.

Luico.

Fofol.

Gutierrez (municipal)

Handwritten text, possibly a signature or name, located at the top of the page.

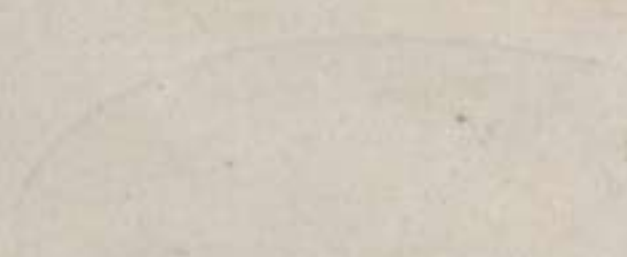
Handwritten text, possibly a date or a short phrase, located in the upper middle section.

Handwritten text, possibly a name or a short phrase, located in the middle section.

Handwritten text, possibly a name or a short phrase, located in the lower middle section.

Handwritten text, possibly a name or a short phrase, located in the lower middle section.

Handwritten text, possibly a name or a short phrase, located in the lower middle section.

4

Hoete iurich.

Esta escena representa una sala amoblada ab sencillés, porta al foro y dos laterals, cadivas, una taula etc.

Escena 1^a

Napél y Pepeta.

Nap. Que 't sembla d'aixó Pepeta

Pep. Que 'ns en veurem un bon tip

din que no vol que ab tu 'm cari

Nap. ¿bé perquè?

Pep.

Perque din

que no 't agrada aná maco

que no estrenas cap vestit

y que a' la way may no hi potes
ni un xavo.

Raf. Ay jo 't reflich!
rebajarme d'aquest modo
que no duch ni un xavo diu?
cuam si vull pudh de dinèi
fins de cap a' pens cobril.

Pep. Pues ell me diu qu'ets un perdís

Raf. Que me ho vinga a' di' en a' mi.

ya venrás femme la proba

Pep. Quina proba?

Raf. E' de cobril

sa gran fatcha de metralla.

Pep. Ja 't dich yo qu'ets ben tranquil
no vens que qui sap ahont para

Raf. I que' hi fa', no me 'n desdich.

95
que tens lo retrato d'ell?

Pep. Dintre el àlbum el tenim.

Raf. D'on des au, ves adius y portat.

Pep. Ja, ja, ja que 'l vols cobri

Raf. Si, si de savors morunos,
garrofas, cuartos sencills....

Pep. 7 pesetas....

Raf. Potré falsas.

Pep. No.

Raf. Ah bonas, no t'puedi servir.
qué fas encare no 'l portas? ^(Pausa)

Pep. Fuija gat no sigas aissins.

Raf. Perque 'm tracta de miseria

Pep. Me sap greu l'habertho dit.

Raf. Tens raho' perque me ho deyas.

Pep. Ja t' dich yo que me hi ha un tip.

Raf. Escolta, saps quin' hora es?

Pep. T'el teu rellotje?

Raf. El tinc

a cà. l' rellotje' a' adobarlo,

perque se 'm atrasa un sich.

Pep. T' atrasa molt?

Raf. Si d' ahi.

se m' atrasat diset horas.

Pep. Si no 'n tens...

Raf. No (li he dit)

un siquet masa groseta)

Pep. Mare de deu quin menti!

si crech que may n' has portat!

Raf. Que no n' hi portat may dius!

Pep. Doncas com es que no l' portas?

Raf. Perque ya me 'n han pres cuich.

116
y si 'l porto podré fasa
aquest altre promte sis.

Pep. Jo crech que 'm dius mes mentidas

Raf. Mentidas, si may ne he dit.

Fixó es que tu 'm vols mal,
me vols mal o sí, sí, sí.

Pep. Fare?

Raf. Breus lo del teu pare
y no res del que yo 't dich.

Pep. Fuix plaga!

Raf. Ah es di' que 'm treus?

ya me 'n vaia y tot seguit
y en tornan 'miré mudat

veyam si encara voldrás di'
que 'n tota la nova vida

no hi estrenat ni un vestit (se 'n va)

Escena 2.

Repeta sola.

Oh y so ha presá la valenta
li he dit sense pensá

que fes aixó de repente.

es mol puntuós, ya ho farà.

El pare diu que no l' vol

qu' es mes pobre que una rata

si no l' deixo en diu ingrata

yo no vull pas fe' un banyol.

Desal, encara que me ho mana

no ho puchi per deu consenti'

despres qu' ell diu que per mi'

ha perdut la fam, la gana;

Si monia disecat

vaja un dimontri de sort

yo no vull pas ser la mort
d'un jove que hi estimat.

Escena 3.

Pepeta i Ignaci

(Ignaci entra esbufegant, va tot esquimat, lo
sombbrero fet malbé etc. a gust del actor)

Ig.: Estich que no pudi di' fava
un llam los partís a tots
aquells jillos de sicots
que son murris, no ho pensaba!

Pep. Ay, ay a qué li han fet?

Ig. Ni yo mateix casi ho se
m'han mort m'han fet tot malbé
com un bolado desfet.

I anat a trode ya modie
parantme casos mes fastidis

que no hi ha als cuentos fantàstics
de las mil y una noches.

Pep. Pero bé explíquis què hi ha?

Jg. Pens rahó, doncas bé escolta
que 't vull go de cop y volta
mas desgracias explica.

Com ya saps tu qu'aquest any
ha fet tanta safogó

me ha obligat pues la calor
de que anés a pendre un bany.

Surto a pen...! quina broneta!

ab mi feya la quitdalla,

-; va a pen, no te ni una mala!
sodi a la Barceloneta.

Allí sí que ha estat el bo'
vingan crits y felonias

y pe 'l cap escombrenias,
y pedras que te crió.

Melons enters, un sibrell,

un canti mitj escardat

hasta hi hagut qui m' ha tirat
un gat al mitj del clatell.

¡Barramau! fa el gat y franch
urpada que te crió

semblaba 'l escurjado

cuau llemar mes d'una sandi.

Ho bé 'ls deya; - no m' toquen!

y mentres un m' escorpolla

sento; plaf... era una ampolla

que 's reventa en el cap meu.

M' arrenco a corre a' desdi

per fuji' dels esvalots

y 'ls remalehats xicots
cridaban -; de setre el vi!

Jo per so sempre tossut
corria ab bastanta pena

y un malio al mitj de l' esquena

credi que m' ha fet gexerut.

-; agarreulo! tots cridaban,

-; agarreulo! es criminal

m' engalla una municipal
mentres la gent me voltaban.

Me lligan y re, yo ho tomo

y per 'lli m' han pareijat

y tan estret m' han lligat

que semblaba un ex-celomo.

7 ab mil xicots al daban

y ple d'espant yo mitj mut

179
tot sano, sano me han dut
de pet à la Casa gran.

Pero lo que mes me cuadra,
- qué habia fet? preguntaban
y ells ab ells se contestaban
- ¡es un pillo!... es un lladre!

Al puesto arribem per fi,
com un papagall m' explico,
me libertan, me las pica,
em determino à veni,

Gurto y mes de un asa
voltaba las cantonadas
cuau altra volta à pedradas
m' han acompanyat à casa.

Pujo, arribo aqui dal,
de cansat meus pens crogesen

tino que no 'm persegueixen
y ja ho veus, cuadro final.

Pep. ¿Per lladre me l'han pres?

gg. Per lladre, y no ho so' ca'!

tot per voler estalviar
cuatre malhats calés.

Cuatre, si mitj ral senyós
oh y encare Deu m' ajut
sort es si no m' han romput
de la esquena mes d' un os.

Ja hi jurat, y juro y juro
que a pendre banys no aniré
si tindr caló 'm tiraré,

de dalt del terrat, al pou.

Ah murris!... ah pillastrous!

ells ya 'n venen de la mena

y yo tindi un gep a l'esquena
que sembla un pa de crostons.

Pep. (Tan diu que casi be rich)

Zg. Si no m'ampareu senyo
sera el que 'm feya mes po
potsé m' tornare gepich.

Pep. No 's desconsoli 'm don pena

Zg. També molta me 'n han dat
noya fa desconfiat

porta el paquet a l'esquena.

Pep. Sembla que no sera tan

Zg. Potsé encare sera mes
pe estolvia quatre calés,
quina desgracia mes gran.

Pep. Bé animis no sera re
tot se cura en ben dormir

7g. heus rahi', ves à pé l' llit
y després me hi tiraré.

Escena 4.

Ignaci y després Rafael.

7g. Ja estich sol, vamós endayna
ni hem fet una com un cove
tindrè l' esquena mol més toba
que un tomaguet de saufayna.

Taya un dimontri de broma
qui's pensaba que aixó ferren
semblaba que dispersessen
al Mariano de la Coloma.

Estich més pret, que ni l' marbre
el corre tan no'm agrada
prou esquena, ets més macada
que un pressedh cuan cau del arbre.

(Gurt Totol qui es un ataconado ab un parrell de botinas a la mà.)

Tof. Deu los quart, qui diem de to'?

Tg. (Katua si es el pegot)

molt bé si no aués mal tot,

Tof. No puch contarho així yo.

Tosté té molt bona vida

no sap qui es llevars dejorn

en sa vida no s'ha fet

un part de trevallá fort.

No sap qui es patirne gana

may l'acaba, menja á doll

pot veure vi en lloch d'aigua

may acaba los licors.

Tg. Oh acabo cuan ne tindi ^{prou} ~~gana~~

y menjo cuan ne tindi gana

tot lo que la boca vol.

Fof. No s' enfadi....

Fg. No 'm enfado
pero sou massa curios.

Fof. Curios, vaja es vosté
la excepció d' aquest món.
Bothom me diu que per brut
me puch ben puintarme sol,
y farsit no sé de que
diuen que porto lo coll;
y a las aurellas duch sempre
com a pans los macarons;
y tal pastas no m' agradan,
els fideus, casi tampoch;
si per cas meyo escodella
ha de sé tota d' arros:

y el día que tindrè ja sech
me'n faig sopas; si senyó.

Fig. Se li pot molt bé aplicá
á voste el adagi...

Ref.

(Bó.)

Fig. Si té ja sech se fa sopas.

Ref. També puch menjarlo tou.

Hi ha días que de jornal
posan solas y talons
porantuní al dematí tart
y plega al vespre dejorn
de jornal tres y quatre
y hasta cinco valets hi ha copis.
ya ven per mi que só un home
que no tindrè obligacions;
no pago lloguè de casa

no pago contribució
 de pà no 'u compro pas may
 perquè casi tot me 'l don
 una raspa que li pinto
 cada vespre abaix l'amor.

79. 7 se 'l creu d'una paraula?

80. Escolta ab mes afició
 que no pas quan li don l'amo
 tres o quatre clatallots.

81. (Raja no deu serhi tota)

82. (Tal volta ell no hi es tot.)

l'que 's go no li he pres re.

83. Així ho conto go bé prou.

Pro acabem perquè ha guijat
 a romprens las oracions?

84. Ah dispensim, si resaba

y acás li feya destorzi
me pot dexar los rosaris
y miri ressem tots dos.

Zg. Fuiasi home, no siga bleda!

Zof. (Ni col tampodi)

Zg. Aixó

li he dit perquè 'm destorba

Zof. El destorbo?

Zg. Si senyó.

(Dimoutri la esquena 'm zica)

anem al grà, (agafantlo per la espatlla)

Zof. (fentse deixa anà) No senyó

no vull que 'm tracti de bestia

que 's creu que só tan talós

encare que siga pobre

no'n menjo de grà

Pg.

Però

li vull dir yo que's expliqui

Rof. I anem al grà així de vol

Pg. Sí.

Rof. Dondes yo me 'n heia d'anà...

Pg. (Bon vent)

Rof. Encar que a prop
sode aquí dius poca estona....

Pg. (Be tornaràs prou dejorn)

Rof. I voldria demanarli

si voldria ferme 'l favor
de guarda aquestas botinas
del home de la Gió;

que podria se molt fàcil
que passés un lladregot
y si las timbalicaba

guanyaria el jornaló.

Fig. És clà' home, aixó son cosas
que de lluny un las ven prou;
no hem de fe' sino desarlos
aquí estarán bé.

Prof. Per xó

que hi pensat... veyam l' Ignaci....

Fig. Bon? (reprenentlo)

Prof. (cuadrante) Taje Ignaci don.

Fig. Potré 'm vol trencá el respecte.

Prof. Ja me hi compraré un de nou.

Fig. De modos en lloch ne venen.

Prof. Bé dispensin, mi senyó

D. Ignaci de Loyola

(veia que s' estarrufa molt)

Fig. Veia yo que sempre s' olvida

de que es un trist remendon
y yo sodi un millonari.

Ref. (De savos morunos, prou
à sas òrdres estidi Ignaci.

Ig. ; Bon dieu....! (repetim lo jodi.)

Ref. (Iy!) Ignaci don.

Ig. Ba 'm torna' à trenca' l' respecte

Ref. (Endavant, ya ni dede dos.)

Ig. Sap que si vull 'l puchi treure
punta ab Handi seu remisió.

Ref. Be' home, be' no s' enfadi
ha estat una turbació'

Ig. Doncas altra cop pensari
antes de anomena' el nom
no's desauidi de posarli
com ya sap el senyordon.

Tot. Tot se farà, tot, descuidi,
descuidi, ya 's farà tot;
ahont vol que possi las botas?

Tg. Tingui, en aquest recó.

Tot. (Quan veia que yo só tan dòcil
y eis simple tan rigorós
hi ha voltas que tiraria
lo vetllado' adins del foch.)
Tre doncas moltas gracias
p asinhobé senyor don... (se'n va)
Escena 5.

Tgnaci y després Luico.
Taya un home mes tanjá
amigo es mal educat
potse no ni han enseuyat
i pero bueno aixó qué hi fá.?

Tampodi d'escrivrem lo nom
 m'ensenyà el pare per ve
 y sin embargo ya'n se
 els modos estan bé a tothom.

Quan penso que yo era un gat
 un perdut me feu la mare
 y so' molt ben vist per ane
 per entre la societat.

Finch dires qu' es lo milló
 titols qu' es lo que m'agrada
 y la esqueteta estobada
 d'aquell gros tros de meló.

(Gurt Quico, tipo de sastre portan un
 traje a la ma)

Lui. Que dir de bo J. Ignaci?
 sembla que fa xafogó

aquet dimoutri de caló
em mata a tots plegats...

Hgn.

Casi

no podem gaire bé viure
entre caló y pillerías

passan cosas aquets dias
que ni casi es pot escriure.

Lui. Que no se 'n va a pendre banys?

Hg. No sé si me ho farà creure
tornarme per allà a veure
sembla que passaran anys.

Lui. Doncas per mi es deliciós
pogué anarhi tot lo dia
per nada tot ho daná
la dona, els navals, el gos.
La sogra qui es un Luzbel

que no se' com contentarla
si me la volgués domarla
aquell diable de Bidel.

No madaria com pops
no hi tindria tan defici
y faria un sacrifici
no mes 'nan al mar dos cops.

7g. No es pas molt!

Lui.

Mama faria

y vive deu no es engany.

7g. Quan vol di', dos cops al any

Lui. Fuisi dos cops cada dia!

7g. No 'm faci riure per deu

Lui. Da pot riure.

7g.

I riuré

sols me sap greu el bragué

que si 'm treuco val molt preu.

Lui. Tan riure hasta fa' idiota

Zg. I si 'm fa' riure?

Lui. Es clà.

Zg. Jondis digui que deu nada'
molt mes bé que cap granota.

Lui. Ja ho credi si n' es ma alegria
si he hi disfruto sense mida
ya se' al mon no fora vida
si no nades tot lo dia

Al demati per allà
a las quatre 'm desideixo
me llevo y can? em vesteixo
y de pet cap a nada'.

Estide llest de mon afany
cursu un xidi y altra vegada

menjan una caixelada
à las vuit me 'n torno al bouy.

Al mitj dia per estart
ab una enquina que trinso
m'assento à la taula, dino
y despres de cap al mar.

A las quatre sens rahons
breno sol y mano à mano
me n'hi vaix tot sans, sans,
al mar à fe cabusons.

Al vespre, plego y per ço
despres d'haberme mudat
me 'n vaix tot determinat
à ferme passa la calò.

Y si l'hivern 'm pretent
lo pret no dexam nada

per podem ab gust banyà
ne prendré banys d'aiguardent.

Dg. Té una salut fan fogosa
que gaire bé'm fara riure
vosté sol deu ferne viure
à l'amo de la deliciosa.

Lui. Ça fuji que aixó no es proba
no l'fais may yo tal escrí,
miri a mi per dos calés
nedo, y'm guardan la roba.

Dg. (Dimoni que carcamal)
no fassi aquets disbarats.

Lui. Estariam ben posats
que cada un gastés un ral....

Dg. D tot anantli, ahont vá
adal de tot ó bé a sota,

Lui. No l'entendi pas.

Zg.

(No ho nota)

vull di' yo que si al pujà
per 'na' ab bany ab lo tranvia
es queda abaix o' adal de tot.

Lui. Ah, tranvia yo, quin mot
la seva boca estravia.

No hauria tingut treball
d'entrahonar y no es mentida
que l' que es yo may en ma vida
no se' pas qui es 'na' a' caball.

Zg. I no l'estronca la gent
quan el veuen ana' a' peu?

Lui. Deu me val, prou que m' sap greu
que hasta semblo un peniten
d'ana' a' peu o' y me'n alabo

que hi vais per força senyo
diguí, tindrà cap culpa yo
si vais meixe sense un xavo.

Fg. Així si qui es ben vritat.

Lii. ¿Parlo com un papagall
si no puch ana a caball
perque haix de se^{me} insultat?

Fg. Doncas miri a n'ami
la calo' m' daba desfissa
y m' han dat una pallia
per ana a peu.

Lii. Et vosté?

Fg. Si.

Lue didi, si me hi equivocat
i no? m' errat sens remisió
vull di que vaje, a mi no

Lui. Dondis à qui

Fig. Al del costat.

Lui. Si qu' es molta picardia
que ho ha dit al municipal.

Fig. No.

Lui. Dimontri que carcama!

Fig. (Carcama! Ave Maria!)

Si diré, lo pobre vell
ni una persona ha cridat.

Lui. ¿potsé encara s' ha trobat
que el gura el cridaba en ell?

Fig. Justa, home...

Lui. Horror fatal!

y pintant-li la cigonya
no se'n ha dat ell vergonya?
ay senyo, que carcama!

Fig. (Carcamal, dos cops senyó! y es capós de dirho frente si ho fá prou ab una empenta de pet li faix tocá el dos.)

Lui. ¿ el municipal al Jan ó Jacó a qué li ha dit?

Fig. De valor s' ha revestit y cap a la Casa gran.

Lui. Vixa paga pe 'l favor ell sol s' ha fet criminal que.....

Fig. ; Si torna a di' carcamal de un cop de silló ya es mort.

Lui. Pro qué fá are D. Ignaci

Fig. Que no vull ser insultat

Lui. Que vol di' que aquell ha estat

que 'm contaba....

Zg.

Casi, casi

que ho encerta ya si va
acostan (finjim si en se)
(perque dirli no 'm convé)

donchs era lo men jermá.

Lui. ¡Soyenco y qué ignorcents!

Zg. ¡Si torna á di mes soyenco!

D'un cop de puny clos li treuco
la caja de 'ls pensaments. (senyalant el cap.)

Lui. Home, per la mort de deu
vulgui entendre la raho
segons s' esclama veix....

Zg.

No,

vull jo que gens l' insulten.

Lui. (No hi vull jochs, vaje ya 'm planto)

(s' enfada no li donch taba
que si massa aqui ni estaba
me clavaria algun tanto)

Dispensi y no ho trobi estrany
si he insultat á son jermá
mentres tan me guardará,
tsó.

Zg. Shont vá?

Lii. A pendre 'l bany.

Zg. Mabeit bany y d' about neix
sempre al aygua, sempre al riu
si dura massa 'l istiu
á luego es tornará peix.

Lii. Ja, ya ho credh home; possat
lo té allí ven?

Zg. Molt bé está.

Liii. Are anem cap a nada. (se'n va)
 Og. Gracias a' deu que ha mardiat.
 Ascenab.

Agnaci sol despres bisco.

Al últim veix que ya es fora
 vaya un pit may acababa
 creya que no se'n anava
 may més de la nova vora.

¿quin diable de mania
 porta en lo seu cap cad' any
 sembla qui en sortiu del bany
 se'n anirà a la bojeria.

Sempre a pujà y a baixà
 se sent en ell per l'escala
 es fogós ningú l'igualà
 sempre per na' al mar està.

(Tre surt Chicó, tíyo de poeta tronat ab li-
vita, sombrero de copa y bastó.)

Chis.- Deu lo quart de mal Ignaci

Íg.- (Vamos un' altre enfados)

Chis.- Ahont tenim la pubilla?

Íg.- Ahont diu?

Chis.- Sí.

Íg.- Qué ho sé yo?

Chis.- Carambas, avuy me sembra
qu' está de mólt mal humor.

Íg.- Bon que 'm passan tantas penas!

Chis.- Pero penas ab piá tou.....

Íg.- Qué sap vosté cuan me 'l meyo
si es tou, sedh, o bé com?

Chis.- Waje, avuy té mala lluma
es ven que li fá mal tot.

114

8g. Balli home, miri el deixo.

8is. Per.....

8g. Perque s' estiga sol. (se'n va)
Escena 9.

Esco solet.

Deu me val y quin miquel,
qui li he fet pobre de mi?
perque m' plantin ells així.
¿Que podis modos, rey del cel?
! Oh, y dejarme així parat
ab la paraula a la boca
si ma rabia se desboca
hasta pudi fe' un atentat.
Dar-me un xasco ab tal salero
no's fa mi ab una careta;
perque any de ferme poeta

no vairs posarme à torero.
 Tre'm tenen tots per rudo
 per un simple, per lo cat
 sembla qu' estidi ben posat
 si acas de sort no mudo.

Si faix l' amor à una nena
 se'n riu com un estornell
 s' crehuen perque so' vell
 que no puch veni'n de nena,
 d' estima, ay; vatua listo!
 si'n veix una que furor
 sentho un volcan dins mor cor
 com que me hi ensengues un misto.
 I no hi ha mes siga ahont siga
 yo me hi haix de declarar mi
 yo me hi tindi d' ajerollarmi

per mes que tothom se 'n riga.

Quan veis aquells ulls, so' cego
 quan veis aquell cos tan mono
 quedo lelo m' enamoro

y no sé a quin mar navego.

Naturalment se 'n poeta

~~##~~ li ensalzo tan lo cor

que als podis instar ya d'amor
 la deixo enamoradoeta.

Non amor no es ilusorio

mon cel es sol per doncellas,

ya está vist, per las famellas

sode altre J. Juan Tenorio.

Escena 8.

Bispo y Pepeta.

Pep. Ay vatura qu' es vosté?

47 24

Bis. - Si noya, hi arribat are

Pep. - Potrà té de veure el pare?

Bis. - No.

Pep. - Si vol el cridaré.

Bis. - No cal, no cal, bella fada

Pep. - Fada 'm diu?

Bis. - Per tu suspiro

(cada cop que me la miro
com hi ha deu ^{que} mes m'agrada.)

Pep. - Vosté sempre campet dians?

Bis. - Qui no ho está al costat teu?

no 'm sabria jens de greu....

(à vejam si la entabans)

que en mon idea confusa

s' estrellés ma inspiració

si tu àngel bufadó

volguesis serue ma muse.

¿que felissos los dias
abs en dos ne pasariam
sols ab l'amor pensariam.

Pep. (Deu meu; quantas simplicitat)

Es. ¿o per l'amor encegat
y per cumplir meus debers
guanyaria prou llavors
per dotre anys de fe' estofat.

¿si ab molt punt me possaba
d'escriure temas formals

guanyaria als jocs florals
en Cusco gran del xidi Naba.

Quina ditdia y si val'
en vence alguna tempesta
serias reyna de festa.

dante la plò natural.

(Durant eis tros. ella està distreta sens escoltarlo)

¿cuau d' alegroya de put
tiudriam, foueu mes greis.....

(Ara es cuau bisco ven qu' ella no l' escolta
y es para cuau despres d' una pausa
din mitj enfadat)

(¿a ho veix m' escolta el mateix
que ho contés a la paret)

¿ue m' escolta ó bé m' en vaix?

Pep. Ay té raho, expliquis Tico

Bis. ¿a fa rato que m' explico
sense dar-me jens d' enyais.

¿M' ha entés molt?

Pep. No l' escoltava.

Bis. De dabo'?

Pep. - Pobre de mi.

si encara no se que vol di.

Cis. - (Casi bé ya no ~~se~~ pensaba que predicaba en desert)

(contestantli ab molt mimo)

Doncas bueno yo t'estimo.

Pep. - Què diu home, y aixó es cert?

Cis. - Si es ben veritat Pepeta veurás posem la mà al cor que hi sentirás un remor com si fos una rateta.

Pep. - Fuiji home, no siga plaga!

Cis. - Es a di que 'm donis carbass.

Pep. - Un xiquet; bé prou que para l'seu amor.

Cis. - Aixís 'm paga

Pep - 7 doudus, com li hais de pagá?
Cis - Vols mes á eu Papel?

Pep. - ~~o~~ La prova
es veu bé prou, es mes jóve.

Cis - 7 yo mes vell, molt bé está.
Parlaré avuy ab ton pare

Pep. - Parli que 'm fá res á mi?

Cis. - Li acás me dona ell lo si
ni temps vull donarte encare
de pensarti ni un moment
diré á ton pare que fasi
antes que 'l tracte 's desfasi
de tots dos lo casament.

Pep. - Vosté mateix, no'm agrada,
es massa vell y doneta.

Cis. - Per la mort de Deu Pepeta

sols per l'ultima vegada.

(Li agenolla à los seus peus suplicant.)

Galua com dide ta despissa
donam ton si en el moment
y mi' faràs molt mes conteu
que no que mi' desis pallisa.

Rep. Li he dit que no, no y no.

(Ell s'aixeca desesperat y resolut diu.)

Cis. Doncas bueno; està bé
ahont es ton pare? :

Rep. No ho sé. (se'n va)

Cis. Veyam qui pot mes que yo.

Escena 9.

Cisco, Ignaci y l'iego Rafael.

No'm vol saje ya se sap
pro sera meca ho prometo

prepararémus, ve' sou gueto,
y hais de darhi un cop de cap.

Zg.- Oha encare l' trovo aquí?

Bis.- Si senyo me hi trova encare

Zg.- Bon se coneix que la feyna
no deu apretarlo massa.

Bis.- Ah si senyo, si el treball
casi may a mi m' empayta
pero quan tingui un ratet
qu'ací el llo di no passi falta
espero mi escoltara
set o vuit, o mil paraulas.

Zg. Home a proposit, si vol
no tindi res que per per are.

Mafel anava a entra y es para al seuve
los dos vells enrahonan y quedantse a la porta

hasta que los versos lo indiquen)

Naf - (Ola, calle, los dos vells
dehuen fe' alguí' obra santa
juro que 'ls escoltaré
d'aquí al replà d'la escala.)

Bis - Pues volia demanarli
sense entreteuirlo gayre
que vull casarme ab la noya
de vosté.

Ng - ¿La que sodi pare?

Bis - La mateixa.

Ng - ¿Ab qué conta?

Bis - Ab los dits.

Ng - No, per casarse.

Bis - Conto ab la sabiduria
que may me farà gens falta.

7g- ¿No guarda cap conquibo
en un recó de butdiaca?

Bis- Vol dir mónidis, si senyó.

7g- Fuisi no 'us farán pas falta.

Bis- (Yembla que si fa' o' no fa'
com yo li ballas de magre.)

7g- Es a dir que vosté pensa
casarse un' altre vegada?

Bis- Ah si, si yo la vritat
una esposa a mi 'm fa' falta
y a més si es travalladora
cusidora y endr esada,
y li agradi treballá
li di de que podem fer casa.

Aaf- (Parlan d' ella no 'm conve'
yo hoia de puni pitrerada)

58
Cis- (Ja ho sap, conto a vuit mil duros
com li he dit altres vegades)

Raf- (Alta flavis, quina bola
oh y veia que no 's hi descalza)

Jg.- (Encare farem carrera
es mes rich que no'm pensaba)

Cis- Jo ya ho sap no so' vicios
lo treball sempre mi' agrada
y so' poeta per servirlo

Raf.- (Poeta, un mort de gana)

Cis- Tot mon lema es tenir gloria
y si'm vol donar el si' are
otorgantme la ma' de
sa filla; serem mltres
un matrimoni, ya ho credi
que hasta envejaran los anjels.

Zg. Dondus es seva.

Bis. Ho diu

Zg. Ab tota

la extensió de la paraula.

Naf. (Aquet simple treura el bé
ya mes no puch aguantarme)
Deu los quart de mal seuyós. (entrau)

Zg. Deu lo quart; i a qué li falta?

Naf. So que viude a' demana
es la ma de sa apreciada
filla.

Zg. Ha filla?

Bis. Ha fet tart

per avuy.

Naf. (Mala negada)

Zg. — (no m' enganyo, es aquell simple

que li vaia infla' las gallas)

Naf. Fuisi home que 'm fa' riure
que' he fet tant diu? vaja, vaja.

Bis.- Oh y encare que se 'n rigui.

Naf.- Brech que no podra' negar-mela
si a' vosté li didi que sodi
net del general Edrague.

Bis. No se' pas com me li aguantat
de lavar-li una castanya;
vosté tan sols es un perdis.

Naf.- I' vosté es un mort de gava.

Bis.- Atrexit!

Ig.- Esp, té molts duros
aquet senyó que are parla

Naf.- Ho que té son molts inglesos
aquestos no li fan falta,

à ferli sovint visitas
 ó escurarli las butchacas;
 pero en focau à calés
 es mes pobre que una rata.

Bis- Fingui la llenga si 's plau
 ó sino d' un cop de vara
 li tiro la guardiola
 à dalt de tot de Valloarca.

Naf- Llenga, cregui que no es home
 si no fá lo que amemassa.

Ag. Si no ho fá es que tindrá
 mes modos, ho té entés arc?
 penseu que haben de fé 'l home
 quan tenim de modos falta
 mes valdria que s' en d'essen
 à perse fé una casaca

que 's veu que aquesta que porta
ja 'n està cridau un' altra.

Raf.- I escolti a qué l'importa
de si es vella o bé tronada?
sols li he demanat la filla.

Jg.- Dondis yo vos a li negada.

Raf.- Gent aixís estem en paus.

Cis.- No que m'el^l ha de pagarla;
me 'n vaix, surto al carré
dono part al senyó arcalde
de que hi ha, un que m'ha dit...

Raf.- Qu' es poeta, mort de gana.

Cis.- Ho veyeu, encax hi torna
no, no, no aixó no li passa (se'n va)

Raf.- Bueno pues, are ya es fora. (deixau lo
que vol o bé no donàrnica (sombreto))

Zg. - Vos dich que no y prou.

Aaf. - Godi

net del General Colpaque.

Zg. - Es net d'un raba fregit
to'quin lo dos, au en marcha!

Aaf. - Doncas no me'n vull aná.

Zg. - Quèdis sol aquí a la sala. (se'n va)

Escena 10

Aafel sol.

No hi ha nes tot contra mi
vaje així ja's ha acabat
no vull que fuesi aquí
necesito ben vesti
necesito aná mudat.

Vull ser sabi, re' de bois
busca' la lluna ab un cove

estrenà un bon vestit roig;
 prou qui es veu que per fe goig
 com mes va mes se mi adoba.

Sodi tan gaudul! la brometa
 se pot di que may l'acabo
 parlo bastan, sodi, ^{molt} burleta
 y puoh fer la figuereta
 seise jo que 'm caygui un xav.

Si un ne tiuch, so jugado'
 estich net, vende los sombreros
 sempre arrante, sempre; oh!
 si tot lo mon fos con jo
 que pleguesin los rateros.

Oh siio d'altra manera
 no hi tindriam pas la vida
 no haurian cap friolera

en fi, fora una carrera
que seria podi lluida.

Mal que mal, bé prou ni'esquitdo
sodi un perdís; que' hi farás
si t'jodi ab l'orgull trepitjo,
del treball, ya diu lo ditdo
que no 'u surt cap burro gras.

Pero que hoia de fi veyam,
que ma sort avuy no mudí
trudi de perca' esqué sens am,
ó sins m. moro de fam
igual que un mestre d'estudi.

Quan veia que hi estat tanpau
me despedasera ave
vais ser tonto casi massa
se 'u fill de tan rica casa

que didi? no, ho rode de la mare.

¿el pare; i no ho pude negá?

cert nit de fets horrorosos

à mils naps em van guanya

cuau vaix comensá à probá

de volquer se corre ls ossos.

Entre à un jodi, quina alegria

d'unas ni habia unas mil

à la banca, yo, aquell dia

me vaix fidsá que seria

molt mes rida que no en Botdild.

Comenso à posarli un nap

tiran, ya se me ha fos,

altre ni posso y qui sap

perdo; ya no ni ha cap

dos ni posso, in perdidos.

65 33

D'així successivament
me vaia jugar ma fortuna
sense que fos mon intent
y en menos d'un sol moment
vaieis quedar á la lluna.

Vaieis quedar arruinat
sens tarot, sense casaca
y bastau encaparrat
me 'n vaieis aná tot pelat
ab las mans á la butraca.

- De qué fem trosos, vaieis di'
al llevarme ~~el~~ endema;
tan ridi!; ay pobre de mi!
del trastorn que vaieis temi'
no vaieis pas compra' esmorsá.

L'esmorsá, si, terme just

me de falsas felonias
 d'adguu fet molt podi adust
 perquè sols del tal disgust
 vaia jeure viutidos dias.

Pero bà deisenho corre
 tal pensament no'm fa goic
 sembla que jugui a la morra
 si tal fet me hi acorrobora
 prou me hi vaia a torna boix.

I a fe que gens me convé
 demà es demà; hoy es hoy
 capficar mi no'm ve bé
 si ho feya, encara podré
 me durian a San Roy.

Entre aixó y la pallista
 que'm va clavar D. Ignaci

riuen? no 'ls causa desfia
 ah si, ya ho veis es la risa
 que 'ls emarrona y casi....

Que cosa es digna de viure
 tan solsament 'ls diré
 que m' han enseuyat de viure
 fet es, que ni s pot escriure;
 i sens fem pregà ho contaré!

Sert dematí ab la Pepeta
 d'amor tan sols ne parlavam
 quan sentim a l' escaleta
 trepitjos com d' una gueta
 y mentres ans escoltabam,
 se sentim; plaf! a truca
 lo picaportas, tot llis
 ; qui dimontri ne sera?

creguin 'us vam espantá
ficats adius d' aquest pis.

I quins cuells, Mare de Deu!
esperarats ne teniam
re igualaba l'espant meu
y 'ls diré si no 'ls sap greu
que ahont amagans no sabiam.

Tornan à truca' altra volta
ab ràbia y accent despet
ab engunia tot s'escolta
yal últim ella resolta

me fa' amagá en eis quartet.

Me 'ni entro ab molt bon fin
depressa, no ab pas suau
per no dá' queixa als vehins
quan al veurem ella adius

me va tancar ab pany y clau.

Godi adintre y; ay la mare!
ni may que hi haques entrat
cada cop que hi penso encara....
adins, hi havia son pare
que 'm va clava' un estopat.

Pro no hauria sigut re
sols mon cel que tot ho amayna
curios vairs volquerne re
y el vairs despertat en que
peya peta' una bacayna.

G'aiseca ell y; ay! ja crida
comensa' ab sas bojerias
y ab un tros de bacalla'
me va' la esquena maca'
per cosa de quinze dias.

- Socorro! que m' matan, deya
 - agafento qui es un lladre!
 cuan ne sentim un que reya
 y en aquell moment s' esqueya
 a obrins puig que aisis l'icuada.

Obren y m' era aquell mico
 que tot seguintme la beta
 no 'm dejà di, me las pica,
 si senyor si, era en mico
 aquell diable de poeta.

Vais quedar de rabia plena
 cuan aquell ne vais timà;
 veurem yo que tanta pena
 havia passat per ell; la esquena
 li anava a estomacà.

Al veurho 'm van detenir

¶ si no m'aguanta la gent
el mato al instant, oh si;
la sort es que va fuji
al tismarme tan valent.

Son gueto anava a la mala
cuam 'm diu, si no s'explica
ho veis pessim, re'm rebala
fuja y baix baixà l'escala
acompanyat de musica.

Musica ab instruments grans;
musica, paraula torca
qui ho haquera dit germans,
me va tira'm rebutmans
que va ensorrarme la dorca.

Baidi desmayat, despres
venen gent y forman como

y veia que dos, seus dir res
me van portá ab samalís
à la casa de socorro.

Me van curá; una tassa
m' donan de plò cordial
y agafanme dos en masa
com qui cambia de casa
me van portá al hospital.

En allí m' posan al llit
y ab remeys y siribias
per un poeta malahit
vais passarhi consonit
no mes que trenta vuit dias.

Vais toca pero al iustan
sols per ella mon cor trina
vindi à véurela y entretant

737

me' estidi en aquí esperáu
que en clavin^(paura) altra tunyina.

Mes que fais ave Maria
l' he enganyada, he mentit
li he dit que cuan tornaria
que molt mudat me veuria
qui estrenaria un vestit.

N' hi vist un de boniquet
que no mereix ni un desprecis
si sapigués yo de pet,
que me l' venqués baratat
aquell dimoni de recis.

Prohem, de totas maneras
no hi perdo pas re y casi
se hi pot cantar peteneras
aquí hi han dos sacolateras

(Agafa las botas que ha deixat Nòfol.)
 dehuen si del senyo Ignaci.
 7 bé are qui estide sol
 veyam si me las emprobo (ho fa)
 m' estan bé, ya ho credi y molt
 haberlas de treure m' dol
 m' agradan, bé las hi robo.

(En lo puesto que ha tret las que s queda
 hi deixa las velas.)

Livia sort ya veis que m' topa
 en protejirme tot bé
 renoy un barret de copia.

Repeteis lo joch ab los barrets a lo que farà lo
 mateis ab los vestits que venen a continuació)
 me 'h pòro (ho fa) oh y faig troja
 ya ho credi home que m' dedh fe'.

A fe' s' veu qu' m' ha topat
se fini slo anar errantes
de quin modo me hi trobat
vais de cap a peus mudat
pro del mitj quedo com antes.

Si per desgracia ell venia
y aquesta payala m' veu
aveyau a que m' diria;
no hi ha mes, contestaria
San Mathieu, qui troba es seu.

Un vestit (lo jodi) no m' en desdich
me l' emprobo sem empraig
dimoutri que seré rich
es de blana, bon vestit,
barato, pe l' que me 'n fais.

Ta estide vestit, me cau bé

y cayo, ca', ni pintat
vais a' da' un verde; ho vullé
mà y qu' en conquistaré
de noyas, avant mudat.

Desemho y viuga mardhá
que no m' prenguesin lo mando
la roba es d' altre que hi fa'
ya me ho penso dedi, semblá
un senyo' de contraband.

Tot fa' gois, tot s' unilla
en se' doble sirinola
y sens gens de peradilla
li demanaré la filla
y que vaji rodan... la bola.
Escena II. (se'n va)

Ignaci, després Tofol.

A la fi ha tocat lo dos
 el qui' es net del general
 un sicot mes carcamal
 no creya qu' en el mon fos.

Yes, venirme per ma filla
 un que casi va a' captá
 sent un xavo, demaná
 a una tan rica pubilla.

Me semblaba a' mi primé
 que l' coneixia y ell reya
 yo vamos la veritat no hi queya
 pero no caide qui pot se.

Ja l' conech, si yo l' hi vist
 vaje si ya l' tunde present
 pro no hi pensem ni un moment
 que mi posaria trist.

No lograria la freta
d'aquell dia qu' el conede
are qu' esta' sol me crede
vais a' dar una volteta.

70f. (entrà) Deu lo quart ya sode aquí
que ya hi fet de testimoni.

7g. (Es ell; vaua el diuoni
ya no'm dexarà sorti.)
Que tal, com ha anat la cosa?

70f. Molt divinamen, com totas,
y bé que'm darà las botas?

7g. Prenguilas que hasta'm fan nosa.
(Nunca y no las troba)

70f. Que las heu mudat de lloc!

7g. No.

70f. Dondes ho reprobo

Zg. - Anxiam yo si li trovo.
(Busca y trova las uellas d' en Rapel)
Que sou cego?

Zof. Pist un podi.

Zg. Veniu home lo calsat;
que mi porteu de pa' al ull!

Zof. No sou mevas.

Zg. (Quin embull)

Zof. No sou pas las que hi portat.

Zg. Perque?

Zof. No veyeu qui' estan
las gomas en estat tragicas?

Zg. Que vos creyeu que faig mājica
com a molts teatros fan?

Zof. Jo que veis es la comedia
ab las botas qui' heu pulidas

Zg.- Cuidado en dirne mentidas
no estide ab tanta miseria.

Zof.- Douds porque se las puliu.

Zg.- Ninguen comyste com parlu!

Zof.- Pues porque se las venen!

Zg.- Es embustero qui ho diu.

Zof.- Mes embustero sou vos,

grandisim cara groisut,

que despres que so heu venut
voleu la raho' dels dos.

Esas heu trovat pu'n carré
que potre' encas no fa' gaire
y las nevas al drapaire.....

Zg.- Nes ab quinas are mi' ve'.

Zof.- Vindi a' parla' ab vos formal

Zg.- No que de lladre'm tracteu

Pop. - I ben net, o las treyem
o crido al municipal.

Hg. - I cridils, si tau me fan
que m' importa res a mi?
si en te' podi d'un, fa' veni
tots els de la casa gran.

Pop. - Douds ho faig porque aici m' cuadra.

Escena 12.

Ignaci luego Luico.

I vajisen que m' fa' nora;
que m' diguin qualbevol cosa
pro re' de tractam de lladre.

No pudi pas permetre, no
que yo sent ignocen, are
me fasi abaixar la cara,
un trist ataconado.

Lui. Que freda, Mare de Deu!

Fig. (Es aquest, ya em begut oli
poté també el sastrinyoli
dirá qu' el bestit no's seu.)

Que diem de bó ja'm nedat?

Lui. Molt mes que no ^m pensaba
el qu' es l' aigua fins j'elaba,
yo crech que me hi encostipat.

Fig. Si'm fa tant.

Lui. Oh bé ya'm proba,
del contrari fora mort,
¿escolti que'm farà el favor
de volgué tornar la roba?

Fig. (Aveure Deu que disposa.)
Si j'vingueta que'm fa a ^{ina} mi
si anem a mirat aquí

em fa' en lloch de servey, nora.

Ignaci y Quico repetixen lo mateix jodi que l' anterior ab en Pífol.

Lui. Que l' haben mudat de lloch?

Ig. No home

Lui. Donda ho reprobo.

Ig. Meyam yo si la trobo, que sou cego?

Lui. Psit, un podi.

Ig. Veyen com ho só trobat que mi porten de piá al ull!

Lui. Si aqueix no es meu!

Ig. (Altre embull)

Lui. No es lo traje que hi portat.

Ig. Nos sabreu que s'en heu fet el que 's yo, fill no me 'ls menjo

Qui. Ho sí penjat, tal com penjo
lo demés; 'd'aquí se ha tret;

Fig. A'n aquí ningú hi ha entrat,
per lo tan no 's toca ré.

Qui.- Potse sí que mentire'.

Fig.- Potse sí, que ho l'hi robat.

Qui.- Ah, ya vos culpen com lladre
donchs bueno el traje, o si'm cuada
cridaré a un municipal.

Fig. Cridento.

Qui.- / Anem a la mala.

Fig.- No 'l tindrè y no crido aixins;
si vol, fa' venir el vehiu
que hi ha en tota aquesta escala.
Escena 13.

Dit menos Quico.

Vaje, estidi de mala lluna
 quina pega! no hi ha més
 credi me hi llevat al revés
 ya he consensat ab una
 pluja de trondos pe'l cap;
 y al veure que allò no 'm cuadra
 fujo m' agafan per lladre,
 y que sode bo' tothom sap.

M' han lligat ben estret, m' han
 dut ~~com~~ ^{a tall} ~~de~~ delinquent
 lligat com Cristó al moment
 cap a la Caseta gran.

Y are encare si no'm modi
 tenim-ne rahó sobrada
 me hi duran altra vegada.

Ignaci queda pensatiu asentat de cap

à la taula quan entra Luico tot esbu-
segant y diu;

Escena 14.

Ignaci y Visco.

Vis. No puch trobarlo pe l' lloc.

(Arre repara en el senyo Ignaci y es creu
qu' es en Asafel)

Viva Deu, encara ~~est~~ aquí?

(Se'n va à Ignaci y li pega cop de bas-
tò al sombrero aquet s' esparvera aixecant-
se prompte.)

!You aquí encara, tros de pa'!...

Ign. Ay!... feu lo pavor d'està.

Vis. Me creya qu' era el pilli,
que aquí me havia insultat.

Ign. Ah, si qui sap ahont para

Chis - És di que ya ha fugit?

Ag.

Are

deu fe' un hora que ha mardiat.

Chis. Gols me sap greu, per vostè

Ag. Jo, no se' pas com no'm moro

Chis. És un truàn, es un lloro
qu' enrahona sens sabé.

Ag. No sols així mal ha estat
no ha sigut aquí el desastre

Chis. ? Qui'?

Ag. Aquell sabaté y el sastre
que de lladre me han tractat.

Ha desat l' un, un vestit
l' altre unas discolateras
y volen de totes maneres
que las pagui.

Bis- Pa que ha dit

creguim que també 'm fa falta.

Zg- Estich tot destarotat.

Bis- Si, senyo' si, me hi desat

lo sombrero de copa-alta.

Zg. Donchs parenguil si així ho disposa

Bis. ; Et dem!!... (estormudant)

Zg. Què?

Bis-

Me hi encostijast.

Zg- Xen, lo barret ben mirat

me fa mes servey que nosa.

(Norman a repetir lo jode de las otras escenas.)

Bis- Què l'habere mudat de lloch?

Zg. No ho crech pas.

Bis.

Donchs ho reprobo

Zg. Avoyam pues yo si l'trobo

que sou cego?

Cris- Psit un podi.

Fg- Pues á fé que molt os topa,
que ni porteu de pa' al ull,

Cris. No es pas meu.

Fg. (Lo ters embull)

Cris. Si lo meu, era de copia!

Fg. Potré vos erreu.

Cris. De res,

¿ me so' yo errat may aixi?

Fg. Quedebau, ya podem di
qui aquet ne pa', banya tres.

Cris- Ay grandissim cicatero
potré si, que os deben creure
que dient aixó pensu treure
que m paguen un nou sombrero.

Fig. Si no ho fa' doudis no'manoli
prengui aquest y s' ha acabat.
Bis. Estuji sembla qui' hagi estat
una premsa de fer oli.

Fig. Perque se l' fa' tan malve'
Bis. Do no l' embruto per res,
lo meu sombrero, ahout es?

Fig. T'a mi' que me cuenta usté?

Bis. Doudis perque os l' heu venut
que va' escasa la vergonya
creyeu pintam la cigonya
ah! un medi' arc mi' acut!
el barret.

Fig. Neu a compra l'

Bis. El barret no siga mona
o' sino diss poca estona

aviso al municipal.

(Tot per un barret de copa)

Ag. Aviseu no 'm ve' de nou
y si encara no 'u teniu prou
per venirhi hasta la tropa.

Clis. Encara se 'n burla?

Ag. Cy,
vosté es qui 's burla de mi.

Clis. Esperis ya vindrà aquí
el que li farà la llei (se 'n va)
Escena 15.

Ignaci sol.

Tots tres al municipal
van a busca'. Deu enjam!
envieu-me Deu un llamp
peró, que no 'm fassi mal.

Quan penso en la sumanta
 que m'han dat; la esquena fresca
 en tindh y en fan ells la llesca
 com si sempre, sempre errante
 hagués ~~estat~~ estat, ay pobret!
 calumniat de tam. mal
 tam sols per cuarenta rals
 que costa avuy un barret.

Qu veniu 'l faig callà
 bo-y allargantli la moma
 pro també si ho venhen; torna
 'ls altres voldran cobrar.

Als hi pago é iso d'apurro
 els despachos, y boravit,
 no potsé perque un vestit
 ben mirat costa molts duros.

Yo nullo' potser serà
 en dalt el estigan bons
 antes de tenir cuestions
 ls enjegaré a frega.

Ells qui' se dongan al dimoni
 mentres yo el souso faré
 no hi ha més, sols haig de fé
 en aquí el paper de Toni
 Escena última.

Agnaci, Bisco, Rífol, Luico, Gutierrez mes
 tart, Pepeta y Rafel; cada hi cuan ho
 indiqui l' diàledu.

Bis. Si senyor en aquí está
 lo ve es este d' aquí.

79. (Deu me val! pobre de mi!
 que ya ni venen a agafá)

Gu. - Què son esas cuestiones
à ver, qué es lo que ha robado?

Fg. Nada.

Lico. . . Mudo me ha quitado!
la levita y pantalones.

Fg. Es mentida!

Lui. . . Es verdad!

Qui. - A mi un sombrero, hay pruebas

Fof. - A mi unas sabatas nuevas

gu. - Señores, por caridad!

Aclaremos la cuestion

con poca riva y malicia

podremos hacer justicia

como pruevan al ladrón.

Hable el señor acusado

Fg. No señor, sols li diré

que no sé nada.

Lui.

Molt bé.

Es. Miren qu' es molt deslenguado

Gu. Es decir que dice usté
que nada de aquí tocó?

Ag. Justa.

Gu. Entonces voló

Ag. Se digo que no lo sé

Gu. Acaso Vdes jugar
quieren un rato conmigo?

Ref. No señor, yo de testigo
a misa tuve que amar

y dejé encarregados

dos botinas al Agnaci

y al tornar ves el fanasi

que ya me las ha robados.

7g. És bona, senyor, es buela

Qui. Insolent! tanqui la llengua;
Don municipal, entenga
qu' es un picaro de casuela.

És un lladre, no le brinca
nada de lo que le ha dit
me ha robado á mi un vestit
qu' era nuevo ahun de trınca.

Qui. A ver, deshaga V. el cuento
si quiere tener rason.

7g. És mentida.

qu-

Sea turvacion

ya le dice á V.; yo miento.

7g. Yo jamás no le mentido,
soy un home molt formal

Qui. És un tros de carcamal.

7g. Ay deslenguat!

8is.

Atrevido!

yo senyor, socu un poeta
que algo 'm costa el estudiá
pro per parlá castellá
ya li dich faig mala letra.

Yinch aquí y com ha estat
no li puch darli cap prova
pues que junto con un diave
aquí mismo me hi brallat.

Huyo, y ya que 'm topa
den habé didu el mussol
que tan proube se ha vist sol
me cambia el barret de copa.

7g. Mentida! senyas no té; senya
qu' era seu.

Cris.

No era meu?

Zg.

No.

senya?

Cris.

Quia alt, com un canó
d'aquells de la xamenya.

Ju - Sacan pruevas, ya lo ve
que tienen alta razon
en decirle asi ladrón.

Zg.

El lladre, será usted.

Yo no porto al cap cap cova
ni defenso animaladas
menos per las cantonadas
embusco la sopa boba.

'Dime lladre! ay bribó!
que solo pretendi yo robá
si acás usted será

yo no 'm mantindh del turro.
 Qui era un quili potré 's créyan
 ya tindh un armidh soldat
 prou veurent com d'un plegat
 vos fare' perdre l'empleyo.

7 tindreu d'aua a capitá
 perque no sabreu fe' re'

que al timarasi ya los diré
Deu vos ampari germa'.

Gu-Vive Dios! tratar así

con gran xirana y malicia
 á un sucesor de Justicia!

os acordareis de mi.....

Ligame Id.

79. Jo no 'm mosch.

Gui. Mirad que mi ira aumenta

Hg. Home, pringui revalenta
 yo la prendi com també ho sach.
 Gu- Seguid sin mas dilaciones
 y en averiguar no estemos
 pues es preciso que entremos
 en acabar las cuestiones.

Seguid pues ya que así están...

Hg. Sort que ya mi estidi aprop
 vaje re, un altre cop
 visito la casa gran.

(Jutierrer. lo lliga y ell no ho vol.)

Pero home ¿que me hacéis?

Gu- Bon vuestro permiso, os ato

Hg. Vaja fujim d'aquí sato,
 redimoni, no m lligueis.

Gu- No hay mas, se debe hacer

segun manda nuestra ley
justicia ahum que sea al rey

7g. (Ven a la bona, potré
d'aqueix modo qué'm perdoni)

Gu. Seguid, pues sin dilacion,
ya hemos atado al ladrón.

Qui. Da l' terim; vatua el dimoni!
(Quit Pepeta y queda esglayada al veure
lo seu pare lligat.)

Pep. Ay, ay pare a qué li fan?

7g. Té la justicia ni humilla
sens remisió 'm duran filla
a dormir a la casa gran.

(Pepeta se tira als peus de Gutierrez)

Pep. Calveulo, vosté potré
pot ferhi algo ab aixó

sàlvil pues, per compasió

Gu- Fa' mi que me cuenta Vd.?

(Creient que no 'n pot treure re i'aje-
nolla a los peus de Fòfol.)

Pep. Salvent' de totas maneres
sou qui ferhi mes poderi.

Fòf- Ho faré; pro si 'm paguen
las dugas xocolateras.

Gu- Seguid pues, sin remision
ya me canso de esperar.

Fòf. Porteu mi sens aguardar.

Gu- Tal vez, alcance el perdon.

Pep. No hi ha més, tots estan fells
de rabia contra....

Fòf. Pro dona

Pep. Com aquell que dorm la mona

amiren del quarto dels polls.

(dirigintre al publich)

Zg. (al publich) De culpable yo no ho só
pro de lladre 'm tractan, b'á
el ditdo diu que ho sol pagá
sempre 'l just pe 'l peccadó.

(Al moment que se 'l enduyan, surt
en Rafael tot tranquil)

Raf. (Vive Jen y quina sort;
qué veis, son ells, Rey del cel.)

Pep. Ay sáloal, ^{Fu} per Deu Rafael

Raf. (Si 'm coneixen, perdut tot)

Bis. Oh y calla no me hi enganyat
ni que ho haqués fet exprés.
Don municipal, eis es
el jóve que m'ha insultat.

(Va per agafarlo y li coneix lo barret)
 qué miro! aquet sombrero
 no li ha dupte qui es lo meu.

Lui. I el vestit també.

Fig. Ho veyeu

com no ^{n'}era yo el ratero.

Fig. I aquestas botas també
 n' eran mevas.

Raf. Endeuan.

vaje bé aneu trian
 y dejeme sense ré.

Ju. Desato pues si les cuadra
 a Ignacio.

Raf. Ben pensat.

yo voy, veyentme tronat
 ho so pres, pro no so lladre.

Gu. Pues será & puntual,
despues de aclarido ero;
debe seguir & preso.

Daf. No; que pago tot lo mal.
Aixins que d'aquí hi sortit
tot xano, xano mudat
à un prestamista hi anat
à empenyarme aqueix vestit.

Com don mònia y voto à vell!
surto sense tardà gaire
cuau à casa d'un drapaire
ne so comprat un de vell.

M'en vaia al joch y en allí'
sense com. ve' ni com bà
jugo y vinga guanyà
à tot, à dret y així.

Qu' en só tingut molts granats
sense cap clare d'empais
fujo, els donch lo despaix
dejantlos a tots parats.

Quindh aquí, tots 'ls volteixo
pago el mal de ma fal-lera
y al pore d' eixa manera
salvo, de la que farteixo.

Pep. Quan t' estimo aquet favor!

Tg. - Tosté estima a na' la noya?

Ra. Molt cert es, no hi ha tramoya.

Tg. Va' de sério.

Raf. Ho dich de cor.

Tg. Donchs caseuor, y res mes.

Bis. (Alante! ya ni hi perdut!

Raf. Va esta vist, lo milló escut

del amant, son los calés,
diguin tots vostés de prompte
mon petit gasto, cuan val?

Raf. Home que va puntual!

Chis. Ja li portarem lo compte.

Raf. Pues bé ya están enterats
de tot en aquest moment
pro per aixó pel casament
també quedau convidats.

(a Gutierrez qui estava encantat)
vosté ya se'n pot aná
perque res mes se li mana.

Gu. Adios.

A Al moment d'anarsen, Rafael li dona un juron

Ra. Ningui es de la Habana.
pel treball vulgui fumá.

Gu. - Tu juras! no hago alarde
 con que de estos no consumo,
 'tendré yo para hacer humo
 durante esta larga tarde. (se'n va)

Pep. Ay Vafel! que som felissos!

Raf. Fa estem tots fora d'apuros
 sempre sento di que 'ls duros
 treuen tots los compromisos.

Fg. Si vaje, el **millor** company
~~es~~ tenim de la perruca
 ab ellas per tot se suca

Bis. Es ben cert.

Lui. No es pas engany.

Raf. Als convidos al Espanyol. (al públic)

Fg. Noy, no fem calaveradas!
 sino das unas guanyadas

se'n aniran de grandia al sol.

Raf. No tinguen go.

Zg. Ja t'oblidas

de quan molt arrante anavas,

Ra- tuem.

Zg. Mirat t' deixabas;

y el publich que no l'convidas?

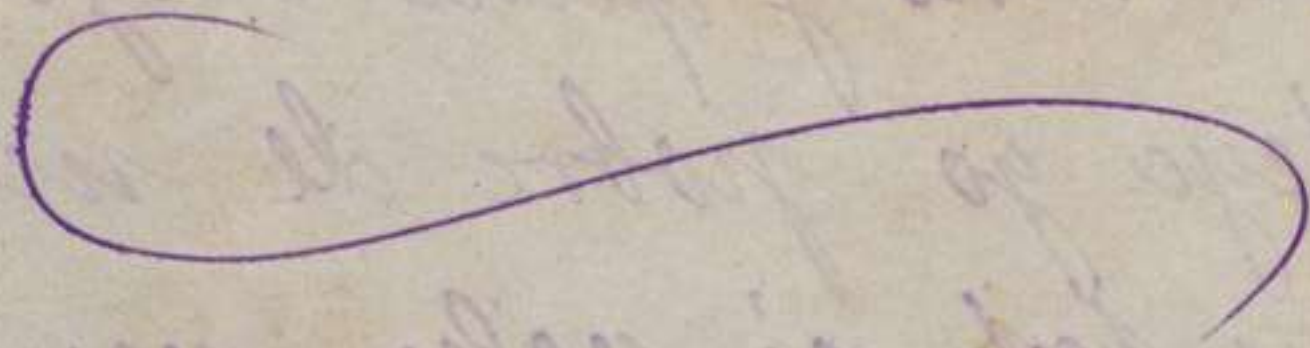
(Al publich)

Raf. Ze' raho' y quin buyol
peya go, pobre de mi!
en tot si volen veni'

som tots cap al Espanyol.

Sino tanpoch 'm fa' re
si accis ab las dos mans
nos donan senyals molt grans
qu' aiss' asentat se 'ls ha be'.

Per lo tant, fora disculpa
 y si 'us volen fe' 'l favor
 no siulin pas al actor
 que no hi terim gens de culpa
 si es mala la produccio'
 si 'm han de siular en gran
 no ho fassin, sino ^{ho} faran
 paga' el just pel peado'.

Prou.

